यन्यत् सूत्रकारेणोक्तम्, भूर्भुवःसुवरित्यङ्का रात्रिं ध्यात्वाधिवृक्षसूर्य्ये सुब्रह्मण्यया वाचं विसृज्येति ॥

तत्र ध्यानवाग्विसर्गे च क्रमेण विधत्ते । "यजमानदेवत्यं वा अहः । भ्रातृव्यदेवत्या रात्रिः । अङ्का रात्रिं ध्यायेत् । भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्क्ते । यद्दिवा वाचं विसृजेत् । अहर्भ्रातृव्यायोच्छिषेत् । यन्नक्तं विसृजेत् । रात्रिं भ्रातृव्यायोच्छिषेत् । अधिवृक्षसूर्य्ये वाचं विसृजति । एतावन्तमेवास्मै लोकमुच्छिषति । यावदादित्योऽस्तमेति" इति । अहर्यथा प्रकाशं करोति तथा यजमानो देवताभ्यो हविः प्रकाशयतीत्यङ्को यजमानो देवता । पाप्मा भ्रातृव्य इति श्रुत्यन्तरात् पाप्मनश्च देवहविर्विरोधात् रात्रेश्च प्रकाशराहित्यात् रात्रेर्भ्रातृव्यो देवता । एवं सति अहोरूपेण रात्रेर्यद् ध्यानं तेन रात्रिस्वरूपं भ्रातृव्यस्य तं लोकं वर्जितं भवति । दिवा रात्रौ वा वाग्विसर्गे स कालो भ्रातृव्यायावशेषितः स्यात् । अतस्तत्परिहारायाधिवृक्षसूर्य्ये वाचं विसृजेत् । सूर्य्यशब्देनातप उपलक्ष्यते । स चातपो भूमिं परित्यज्य वृक्षमधिरुह्य तदग्र एव यदा दृश्यते तदा वाग्विसर्गे सति तत आरभ्य समयात् एतावन्तमल्पमेव कालमस्मै भ्रातृव्यायावशेषयति ॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके षष्ठोऽनुवाकः ॥ ॥ ६ ॥